

[Aksel Larsen.]

Jeg anbefaler lovforslaget til velvillig, til grundig, men gerne til hurtig behandling i det høje ting. Jeg beder de ærede medlemmer betænke, at 95 pct. af de skatteansatte har indkomster under 25.000 kr., og på dette niveau og langt højere op har fradragsreglen aldeles ingen bremsende virkning, hvad angår beskatningens højde. Man behøver blot at kaste et blik på skalaen i intervallet mellem 22.000 og 30.000 kr. for at konstatere, at her er stigningen ganske skrap. Hvis man — som det desværre synes at være tilfældet — må regne med, at skattefradragsreglens bibeholdelse hidtil har haft flertal her i folketinget, vil det sige, at der er beklageligt mange ærede medlemmer, der har påtaget sig den opgave at repræsentere de ganske få procent af befolkningen, der har indtægter på et så højt niveau, at man med nogen som helst rimelighed kan tale om, at den nævnte bremsende virkning indtræder.

Jeg har, som alle her i tinget, bemærket den højtærede finansministers udtalelse om, at det er svært for en finansminister at beherske sin ubændige lyst til at rydde op i dansk skattelovgivnings vildnis. Den værste tornede slyngplante i dette vildnis hedder skattefradragsreglen; og er finansministerens lyst til at komme med rydningshakken ubændig, håber jeg da, hans karakter ikke er så unaturlig og stærk, at han behersker denne lyst.

Jeg skal sluttelig bemærke, at folketinget — og før det rigsdagen — har svare synder at sone over for vort lands skatteadministration. Det ville være velgørende, om der for en gangs skyld herfra kunne udgå en lov, der ikke stiller administrationen nye umulige opgaver, men tværtimod medfører en skelsættende forenkling og aflastning, samtidig med at den bringer mere social rimelighed og retfærdighed ind i skattelovgivningen.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s bestyrelse (i stedet for Einer-Jensen).

(Jfr. tidenden sp. 3186).

Valgt blev: *Kaj Andresen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 68) findes i tidenden sp. 3315, udvalgets tillægspensionbetænkning i tillæg B. sp. 373).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Rasmussen: Når vi ser bort fra den politiske fuser, som vi i fredags var vidne til her i tinget, og som fremkom ved det af oppositionen stillede dagsordensforslag ved lovforslagets anden behandling, og som jeg for mit vedkommende ikke kunne tage særlig højtideligt, finder vi, at dette lovforslag er blevet behandlet på en korrekt og fordragelig måde lige fra dets fremsættelse af den højtærede arbejdsminister og indtil denne tredje behandling.

Nu står det selvfølgelig de politiske partier helt frit for, hvornår man vil stille et dagsordensforslag, men som regel ligger det vel i luften, når man forventer, at der i folketinget stilles et sådant. Det gør sig vel navnlig gældende under behandlingen af sådanne lovforslag, hvor partierne har ret modsatte politiske opfattelser med hensyn til den løsning, de pågældende lovforslag foreslår. En sådan indstilling fra oppositionens side kom imidlertid ikke til udtryk ved behandlingen af de mange ændringsforslag, der var stillet til lovforslaget om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som fik fuld tilslutning i et omtrent enigt folketingsudvalg. Det var derfor ikke så mærkeligt, at det stillede dagsordensforslag fredag formiddag i sidste uge vakte nogen opmærksomhed. Hvis regeringspartierne ikke havde fået samlet deres folk, havde det vel heller ikke været nogen sådan behagelig situation for oppositionen. Man havde sikkert ikke regnet med den forstyrrelse på arbejdsmarkedet, som en lang udsættelse af lovforslagets vedtagelse ville have medført, hvis oppositionens dagsordensforslag var blevet vedtaget. Jeg er sikker på, at folketinget ville have spurgt nyt fra arbejdsmarkedet, og det havde sikkert ikke været for det gode, hvis sådant nyt var fremkom-